

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.907/2016/4.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke, előadó bíró
Dr. Tallián Blanka bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Vincze Gyula ügyvéd

A per tárgya: azonnali hatályú felmondás jogellenességének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szolnoki Törvényszék 4.Mf.20.840/2015/12.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.426/2012/121.

Rendelkező rész

A Kúria a Szolnoki Törvényszék 4.Mf.20.840/2015/12. számú ítéletének a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.426/2012/121. számú ítélete alperest felperes részére 228.600 (kettőszázhuszonnyolcezer-hatszáz) forint perköltség megfizetésére kötelező rendelkezését helybenhagyó döntését hatályon kívül helyezi, e körben az elsőfokú ítéletet megváltoztatja, és az alperest a felperes javára 120.000 (egyszázhuszezer) forint és 32.400 (harminckettőezer-négyszáz) forint áfa elsőfokú perköltség tizenöt napos határidővel történő megfizetésére kötelezi. Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja. A le nem rótt 149.800 (egyszáznegyvenkilencezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes az alperessel fennálló munkaviszonya keretében munkaszervezet vezető munkakörben dolgozott. Vele szemben a munkáltatói jogkört az egyesület elnöke gyakorolta.
- [2] Munkavállalói jelzés alapján az alperes elnöke rendőrségi bejelentést tett, és belső vizsgálatot követően 2012. szeptember 12-én a felperes munkaviszonyát azonnali hatályú felmondással megszüntette. Ennek indokolása szerint a felperes nem alakított ki megfelelő együttműködést és munkatársi kapcsolatot az egyesület elnökével és munkavállalóival; az egyesület székhelyén rendszeresen nem jelent meg; elmulasztotta a számviteli előírások betartását; megsértette a bizonylati rendet; az egyesületnél olyan iratok készültek az irányítása alatt, amelyeket nem az aláírásra megjelölt személyek írtak alá; olyan munkafolyamatok elvégzésére utasította az egyesület alkalmazottait munkaidőben, amelyek nem kapcsolódtak az egyesület tevékenységeihez; az egyesület irodahelyiségeiben más szervezetek vagyontárgyait tárolta; olyan kifizetések történtek, amelyek nem kapcsolódtak az egyesület tevékenységéhez.
- [3] A felperes büntetőjogi felelőssége az alperes bejelentésével összefüggésben nem nyert megállapítást.

A felperes kereseti kérelme és az alperes védekezése

- [4] A felperes módosított keresetében a jogellenes felmondás jogkövetkezményeként az alperest vagyoni kártérítésben kérte marasztalni. Álláspontja szerint a felmondás indokai általánosak, továbbá nem valósak.
- [5] Az alperes ellenkérelme a felperes keresetének elutasítására irányult azzal, hogy az azonnali hatályú felmondás megalapozott.

Az első- és másodfokú ítélet

- [6] A Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.426/2012/121. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes 2012. szeptember 12-én kelt felmondása jogellenes, és kötelezte a felperes részére 1.298.132 forint kártérítés elmaradt jövedelem, 191.178 forint kártérítés elmaradt cafeteria juttatás címén történő megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a le nem rótt 216.000 forint eljárási illetéket az állam viseli. Kötelezte az alperest a felperes javára 228.600 forint perköltség megfizetésére.
- [7] Az elsőfokú bíróság a döntését a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 78. § (1) és (2) bekezdésére, 64. § (2) bekezdésére, 82. § (1) és (2) bekezdésére alapította.
- [8] Álláspontja szerint a felmondás nem megfelelő együttműködéssel

kapcsolatos indoka oly mértékben általános, hogy az nem alkalmas a közölt indok valóságának és okszerűségének vizsgálatára.

- [9] A számviteli rend megsértésével kapcsolatos felperesi mulasztás, a fiktív bizonylatokkal kapcsolatos kötelezettségszegés vonatkozásában a büntetőeljárásban beszerzett könyvszakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a szakértő által vizsgált pénzügyi bizonylatok, egyéb okiratok az alperes felmondását megelőző egy éven túl keletkeztek, így arra az alperes az azonnali hatályú felmondást az Mt. 78. § (2) bekezdés alapján nem alapíthatta. A szabadságengedélyekkel kapcsolatban pedig az volt az álláspontja, hogy azok nem olyan pénzügyi bizonylatok, amelyekkel összefüggésben a számviteli rend megsértése felmondási okként értelmezhető lenne. A szigorú számadású nyomtatványok nyilvántartására a munkaszervezet nem volt köteles, mivel a kiadási- és bevételi pénztárbizonylatokat számítógépes programban állították elő.
- [10] A más szervezet érdekében végzett tevékenységgel kapcsolatos felmondási indok ugyancsak olyan általános megfogalmazású, amely az ok összefoglaló megjelölésének követelményét nem elégíti ki.
- [11] Az elsőfokú bíróság szerint az azonnali hatályú felmondásban megjelölt indokok nem alapozták meg a felperes munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetését. Ezért az alperest kártérítés megfizetésére kötelezte.
- [12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Szolnoki Törvényszék 4.Mf.20.840/2015/12. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét helybenhagyta. Kötelezte az alperest a felperes javára 88.900 forint másodfokú perköltség megfizetésére megállapítva, hogy a 288.000 forint eljárási illetéket az állam viseli.
- [13] A törvényszék egyetértett az elsőfokú bírósággal, miszerint az alperes felmondásában megjelölt indokok részben általánosak, részben a joggyakorlás objektív határidején túliak, részben pedig tartalmukból következően nem alapozzák meg a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetését.
- [14] Azon felmondási ok, miszerint a felperes nem alakított ki megfelelő együttműködést és munkatársi kapcsolatot az egyesület elnökével és munkavállalóival, nem felel meg a világosság követelményének. Ez általános, tartalmatlan, nem pedig összefoglaló meghatározás. Nem tűnik ki ugyanis abból az a közelebbi konkrét körülmény, amely ténylegesen a nem megfelelő együttműködést és a munkatársi kapcsolatot megvalósítja. Az MK.95. számú állásfoglalás alapján sem tölthető ki utólagos tartalommal e fenti általános megállapítás.
- [15] Azon indok, miszerint a felperes az egyesület székhelyén rendszeresen nem jelent meg, nem alapozza meg a jogviszony azonnali hatályú megszüntetését. Az alperes ugyanis a perben nem bizonyította ezen ok valóságát és okszerűségét. Dr. SZ.I. tanúvallomása szerint a felperes jelenléti íveit ellenőrzés nélkül írta alá. Ezen okirati bizonyítékkal szemben a munkatársak nyilatkozatai nem alkalmasak annak megállapítására, hogy a felperes

milyen okból nem jelent meg, és mikor maradt távol a munkáltató székhelyéről. Nem alkalmas erre azon tény sem, hogy a felperes a szakkönyveket nem az alperes székhelyén tárolta. Azon alperesi hivatkozásra, miszerint a munkavállalók részére az utasításokat a felperes e-mailben adta meg, okszerű indokként jelölte meg a felperes, hogy ily módon volt nyomon követhető és visszaellenőrizhető mind az utasítás tartalma, mind az annak teljesítésével kapcsolatos jelentés.

- [16] A felmondás indokolása ezt követően a bizonylatokkal kapcsolatosan több, egymást átfedő általános hivatkozást tartalmaz. Több pontban tartalmilag ugyanazt a felmondási indokot jelölte meg anélkül azonban, hogy e körben is konkrét iratokra hivatkozott volna, illetőleg megjelölte volna azon konkrét felperesi magatartásokat, mulasztásokat, amelyek a pénzügyi bizonylatok szabálytalan kitöltését, a bizonylati rend megsértését jelentették, illetőleg eredményezték.
- [17] Az alperes által megjelölt valótlan tartalmú bizonylatok, a fiktív elszámolások, és a ténylegesen nem az aláíróként feltüntetett személyek által aláírt iratok vonatkozásában jogszerűen vizsgálta az elsőfokú bíróság az Mt. 78. § (2) bekezdésben meghatározott objektív határidő megtartását, e határidő elmulasztása ugyanis jogvesztő.
- [18] A büntetőeljárásban beszerzett igazságügyi írásszakértői vélemény és az alperes által beszerzett írásszakértői vélemény több, vizsgálat tárgyává tett bizonylatról megállapította, hogy azokon nem a névaláírás szerinti személyektől származik az aláírás. Az objektív határidő elmulasztása, illetőleg az a tény, hogy az alperes bizonyíthatóan az aláírások egy részének valótlanágáról az azonnali hatályú felmondás kiadásának időpontjában nem tudott, kizárja ezen okok érdemi vizsgálatát. Az azonnali hatályú felmondás napján jegyzőkönyvben rögzített iratok kivétel nélkül a 2012. szeptember 12-ei felmondás időpontjától számított egy éven túliak, míg a 2011. évre vonatkozó szabadságengedélyeket a 2012. szeptember 17-ei feljegyzés tartalmazza. Az írásszakértői vélemények a felmondást követően készültek, így az abban foglalt további iratokról az alperesnek a felmondás közlésekor nem lehetett tudomása, ezért arra a perben nem hivatkozhat.
- [19] Az MK.95. számú állásfoglalás szerint a munkáltató által közölt felmondási okon felüli további felmondási ok bizonyításának a munkaügyi jogvitában nincs helye.
- [20] Az előzőekből következően az alperes alaptalanul sérelmezte az okirat-hamisításokkal kapcsolatos bizonyítás érdekében tett, igazságügyi írásszakértői vélemény beszerzésére vonatkozó indítványa mellőzését, mert az a Pp. 163. § (1) bekezdés alapján szükségtelen volt.
- [21] További felmondási indokok (olyan munkafolyamat elvégzésére utasította az egyesület alkalmazottait, amelyek nem kapcsolódtak az egyesület tevékenységei közé, és az egyesület irodahelyiségeiben más szervek vagyontárgyait tárolta) ugyancsak nem alapozzák meg a

felperes munkaviszonyának azonnali hatályú megszüntetését. Az alperes által e körben utóbb megjelölt események az egy éves objektív határidőn kívüli időpontra estek, másrészt L.M., az egyesület korábbi elnökének tanúvallomása szerint a J.A.B.E. és az alperes között évek óta együttműködés volt, ennek keretében tárolták az ő tulajdonát képező reprezentációs anyagokat az alperesnél, és végeztek ezzel kapcsolatos tevékenységet. Ezen általa ismert tevékenységet a korábbi elnök nem tiltotta, annak nincs jelentősége, hogy e kialakult gyakorlatról az elnök nem tudott, és azt nem tiltotta meg.

- [22] A törvényszék az alperes által sérelmezett, általa a felperesnek fizetendő perköltség összegét sem találta eltúlzottnak figyelemmel a megállapítható pertárgyértéken túlmenően az ügyben tartott tárgyalások nagy számára, az ügy terjedelmére, a peres felek által készített beadványokra és terjedelmére, a becsatolt iratanyag nagy terjedelmére, és az ügy nehézségi fokára.
- [23] Bár a felperes nem vagyoni kártérítési igényt is előterjesztett, mely kereseti kérelmétől a per későbbi szakaszában elállt, e kereseti kérelem vonatkozásában külön bizonyítás nem folyt, így az alperes számára többlet tevékenységet nem okozott.
- [24] A törvényszék az eredménytelenül fellebbező alperest a pernyertes felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdés alapján, annak összegét mérlegeléssel megállapítva, melynél figyelemmel volt a pertárgyérték nagyságára, a kifejtett képviselő írásbeli és tárgyalási tevékenységére. Az így megállapított 70.000 forint ügyvédi munkadíjat ugyanezen IM rendelet 4/A. §-a alapján 27 %-ával rendelte megfizetni.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme

- [25] Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős és az elsőfokú ítélet „megváltoztatására”, a felperes keresetének elutasítására irányult.
- [26] Hivatkozása szerint az azonnali hatályú felmondás jogszerű és megalapozott volt, a lefolytatott bizonyítás is ezt támasztotta alá. A beszerzett bizonyítékokat a bíróságok kirívóan okszerűtlenül értékelték, az elsőfokú bíróság pedig a bizonyítási indítványokat okszerűtlenül mellőzte, és a becsatolt okiratokat, szakértői véleményeket figyelmen kívül hagyta.
- [27] Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a felperes speciális szakismerettel rendelkező, főállásban foglalkoztatott munkaszervezeti vezető, és saját döntése alapján pénztáros is volt, valamint széleskörű jogosítványokkal rendelkezett. Az alperest érintő szabálytalanságok, okirat-hamisítás a felperes által irányított munkaszervezetnél fordult elő. Bár a felperes büntetőjogi felelősségrevonása elmaradt a meghatározott értékhatár miatt, azonban felelősségét egyértelműen közokiratok rögzítették. A büntetőeljárást megszüntető határozat egyértelműen megállapította, hogy a felperes „2008. és 2009. szeptember között havi

rendszerességgel, valamint 2010. szeptember és 2011. február hónapokban hamis kiküldetési rendelvevényekkel, és kiadási pénztárbizonylatok felhasználásával az alperes pénztárából több alkalommal, összesen 184.584 forint összeget vett fel jogosulatlanul ... Ezen magatartásával az Európai Unió költségvetésének vagyoni hátrányt okozott. Megállapítható azonban, hogy a gyanúsított által alkalmanként felvett pénzüsszegek nem haladták meg a 100.000 forintos bűncselekmény értékhatárt". Ugyanezt a tényt állapította meg a nyomozóhatóság az áttételt elrendelő határozatában. A nyomozás felfüggesztéséről szóló határozat az okirat-hamisítás tényét szintén megállapította azzal, hogy az elkövető kiléte kétséget kizáróan nem állapítható meg. Ennek érdekében az elsőfokú bíróság előtt az alperes három igazságügyi írásszakértői véleményt is becsatolt, amely a büntetőeljárásban kirendelt igazságügyi írásszakértővel egybehangzóan az okirat-hamisítás tényét megállapította.

- [28] Az alperes által felkért igazságügyi szakértő ugyan nem tett olyan megállapítást, hogy az okirat-hamisításokat a felperes követte volna el, de rögzítette, hogy a SZ.R. aláírások az alperes postanyilvántartását 2009 - 2010. évben vezető személytől származnak. Valamennyi beosztott együttműködött az írásszakértővel, kérésére megfelelő mintát adtak a felperes kivételével, aki azt is megtagadta, hogy nyilatkozzon arról, miszerint a postanyilvántartást ki vezette. A felperes ezen nyilatkozatát nem értékelték megfelelően az eljáró bíróságok. Erre tekintettel kérte folyamatosan az alperes igazságügyi írásszakértő kirendelését. Ezzel az okirat-hamisítások ténye és ebben a felperes tevékenysége is megállapítható lett volna.
- [29] A beszerzett könyvszakértői vélemény a számviteli előírások megsértését igazolta. A felperes a számvitelről szóló 2000. évi X. törvény 166. § (2) bekezdésébe ütközően járt el, mert nem biztosította, hogy a számviteli bizonylatok adatai alakilag és tartalmilag hitelesek, megbízhatóak és helytállóak legyenek. Nem tartotta szem előtt a bizonylatok szerkesztésekor a világosság elvét. A pénzügyi szabálytalanságok a perben bizonyítottak, azt még a felperes nyilatkozatai is igazolták (jegyzőkönyv, 29. sorszámú jegyzőkönyv, valamint a 2013. szeptember 18-án tett előadásai). Ezek szerint a felperes a postaköltséget, a kiküldetési díjat, a költségtérítést a saját pénzeszközéből teljesítette a munkavállalók felé, mert a saját pénzét a házipénztárban tárolta, mely szabálytalan pénzkezelés volt.
- [30] A felperes kötelezettségszegését nemcsak az igazságügyi könyvvizsgálói szakértői vélemény bizonyítja, hanem a szigorú számadású nyomtatványok nyilvántartásának hiánya is. A meghallgatott munkatársak igazolták, hogy a K.T.Z.V.E. együttműködési megállapodás keretében az alperesnél olyan megbeszélésekről készült dokumentum, amelyen a felek személyesen nem voltak jelen, és olyan munkatársat utasítottak az emlékeztető megírására, aki nem vett részt a megbeszélésen. Ezt a tényt az

igazságügyi írásszakértői vélemény is alátámasztja.

- [31] A megindult büntetőeljárás alaposságát a beszerzett nyomozati anyagok igazolják, hiszen a felperes hosszú ideig a költségvetési csalás gyanúja alapján indult eljárásban gyanúsított volt, illetve az okirat-hamisítások miatt külön nyomozati eljárás indult.
- [32] Az alperes a perben tanúvallomásokkal igazolta, hogy olyan utasításokat adott az alkalmazottaknak munkaidőben, amelyek nem kapcsolódtak az egyesület tevékenységéhez, és más szervezetek vagyontárgyait tárolta az egyesület irodáiban. Az alperes Alapszabálya 13. § (7) bekezdését sértette meg a felperes, miszerint az egyesület vagyonával történő gazdálkodás, a vagyon felhasználásáról való döntés a közgyűlés által meghatározott keretek között az elnökség hatáskörébe tartozik. Ennek alapján a felperesnek - függetlenül a korábbi elnök hozzájárulásától - tudnia kellett az idegen vagyontárgyak tárolásával kapcsolatos szabálytalanságról. Az együttműködési kötelezettség és a jóhiszeműség elve alapján a helyzetről az új elnököt is tájékoztatnia kellett volna. B.Á. jegyzőkönyvben tett nyilatkozata szerint a J.A.B.E. anyagok kezelése az egyesület munkatársainak feladatát képezte.
- [33] A tanúk igazolták, hogy a felperes nem alakított ki megfelelő együttműködést és munkatársi kapcsolatot sem az elnökkel, sem a munkavállalókkal. Szintén ezt bizonyítja, hogy a munkavállalók a felperes átköltözéséig nem tudták, milyen eszközei vannak az egyesületnek, és azt sem, hogy az egyesület 53 db nagy értékű szakmai könyvvvel is rendelkezik. A vezetési stílusát igazolja, hogy hivatkozása szerint a három fős munkaszervezettel írásban tartotta a kapcsolatot, és B,CS, munkatársnak a rá vonatkozó költségtérítésekről csak elnöki utasítást követően volt hajlandó információt adni.
- [34] A felperes távollétével összefüggésben a törvényszék téves megállapítást tett, ez ugyanis a tanúvallomások szerint nem alkalmi, hanem huzamos jellegű, rendszeres volt. A felperes saját maga is úgy nyilatkozott 2013. április 15-én, hogy 2008-tól kezdődően hol a V. úton, hol a T.M. úton végzett munkát. Ezt igazolja az a tény is, hogy nem az egyesület tisztségviselői, hanem a J. Zrt. dolgozói vették át a postát, akik azt a V. útra, e zrt. székhelyére vitték. Ezt bizonyítja, hogy írásban tartotta az alkalmazottakkal a kapcsolatot, és e-mailben adta ki a feladatokat, valamint számoltatta be a munkaszervezet dolgozóit. Egy kis létszámú munkaszervezetnél, ahol a munkaszervezet egy adott településen egy adott ingatlanon belül végzi a feladatát, életszerűtlen, hogy helyben lévő vezető e-mailen keresztül tartsa a kapcsolatot Ezt igazolja továbbá a J. fogadóórák alperesével szinte azonossága, továbbá ezen szerv részére szervezőként a felperes munkaidőben végzett tevékenysége; az alperes szakkönyvei nem az alperes irodáiban, székhelyén nyertek elhelyezést; valamint az, hogy a T.M. úton lévő irodában tartott felperesi számítógép és laptop üres volt, tehát itt a felperes nem végzett munkát. A

számítógépén a pályázati ügyintézésrel kapcsolatos program nem volt megtalálható. Mindezek alapján az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelték, és nem vették figyelembe a felperes által elkövetett cselekmények súlyát, valamint azt a körülményt, hogy a felperes munkaszervezeti vezetőként és pénztárosként járt el.

- [35] Az alperes sérelmezte a törvényszék perköltségre vonatkozó rendelkezését. A felülvizsgálati kérelmében idézte a Polgári törvénykönyvről szóló 1952. évi III. törvény (Ptk.) 78. § (1) bekezdését, miszerint „A pernyertes fél költségének megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni. Ez alól annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80. § - 83. § eltérően rendelkezik, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül a másiknak a terhére rója”.
- [36] Az elsőfokú bíróság egyáltalán nem állapított meg perköltséget az alperes javára annak ellenére, hogy 1.498.310 forint összegben kötelezte az alperest, míg a felperes 1.000.000 forintban volt pervesztes, így a pernyertesség-pervesztesség aránya 60 - 40 %.
- [37] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [38] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.
- [39] A Pp. 275. § (2) bekezdés alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [40] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyt konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell a fent meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II.15.) PK

vélemény 4-6. pont].

- [41] Ebből következően csak azon felülvizsgálati érvelés volt érdemben vizsgálható, amellyel összefüggésben a konkrét jogszabálysértést is megjelölte az alperes annak alátámasztásaként.
- [42] Az azonnali hatályú felmondással összefüggésben az alperes felülvizsgálati kérelme ugyan hivatkozott a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelésére, a bizonyítási indítványai megalapozatlan elutasítására, ezzel összefüggésben azonban a vonatkozó eljárásjogi jogszabálysértés jogszabályhellyel [Pp. 206. § (1) bekezdés, 3. § (4) bekezdés] történő megjelölése elmaradt.
- [43] Az alperes sérelmezte a megállapított tényállásból levont következtetést is, miszerint az azonnali hatályú felmondás jogellenes. Ezzel összefüggésben azonban jogszabálysértésként ezen munkajogi jogintézményt szabályozó Mt. 78. § rendelkezéseit nem jelölte meg. Az általa jogszabálysértésként hivatkozott számvitelről szóló 2010. évi X. törvény 166. § (2) bekezdése önmagában nem alkalmas az azonnali hatályú felmondás jogszerűségének megállapítására figyelemmel arra, hogy az azonnali hatályú felmondást több szempontból sem találta jogszerűnek a bíróság (tartalmatlan indok, világosság követelményének megsértése, objektív határidő elmulasztása).
- [44] A fentiekre tekintettel a Kúria csak a perköltségről hozott jogerős ítéleti rendelkezést vizsgálhatta, az alperes ugyanis a megsértett jogszabályhelyet itt jelölte meg, és fűzött ehhez érvelést is.
- [45] A felperes 2.156.894 forint vagyoni és 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte az alperes kötelezését. A nem vagyoni kár iránti igényétől elállt, ezzel összefüggésben alakszerű határozatot az elsőfokú bíróság nem hozott. A vagyoni kártérítés iránt előterjesztett igényét is csak részben találta alaposnak az elsőfokú bíróság, mivel 1.498.310 forintban marasztalta. A perköltség összegének megállapításánál az eljáró bíróságok elmulasztották a Pp. 81. § (1) bekezdésének az alkalmazását, miszerint részleges pernyertesség esetén a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembe vételével határoz. Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott 60 - 40 %-os, terhére megállapítható pervesztességi arány nem túlzott, ezért az első fokon felperes javára megállapított perköltség összegének megállapítása nem jogszerű. Ezt a döntést megalapozatlanul hagyta helyben a törvényszék.
- [46] A törvényszék által ügyvédi munkadíj-emelést megalapozó jogszerűen figyelembe vett körülmények alapján a Pp. 81. § szerint a pernyertességi és pervesztességi arányokat is értékelve a Kúria az alperest a felperes javára első fokon 120.000 forint és 32.400 forint áfa megfizetésére kötelezte a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (6) bekezdés, valamint a 4/A. § alapján.
- [47] A perköltségre vonatkozó (kisebb) részben alapos fellebbezés mellett is az alperes másodfokon túlnyomórészt pervesztés lett, ezért a másodfokú bíróság által a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet

3. § (2), (5) és (6) bekezdés, valamint a 4/A. § alapján megállapított perköltség nem túlzott a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján.

- [48] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezését helybenhagyó rendelkezését helybenhagyó döntését hatályon kívül helyezte, e körben az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és az alperest a felperes javára 120.000 forint és 32.400 forint áfa elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján, egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján.

Záró rész

- [49] Az alperes a felülvizsgálati eljárásban is túlnyomórészt pervesztés lett, ezért a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján perköltségre nem tarthat igényt, a felperesnek viszont a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, így erről a Kúriának a Pp. 79. § (1) bekezdés alapján rendelkeznie nem kellett.
- [50] Az alperest megillető illetékmentesség folytán a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli.
- [51] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. január 24.

**Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Tallián
Blanka s.k. bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó
Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hitelével:

Nné

tisztviselő